

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้
รูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL)

Improving the academic achievement in Thai language, specifically
on word formation, of Grade 6/1 students using
the CIPPA model of teaching

Received: 13/02/2569

Revised: 30/03/2569

Accepted: 30/03/2569

ธนภรณ์ ดั่งวิเศษ¹, บัญชา ธรรมบุตร์²

Tanapon Dungwiset¹, Bancha thammabut²

¹⁻²มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

¹⁻²Mahamakut Buddhist University

E-mail: dongwisett@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อพัฒนาความสามารถในการสร้างคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษา เรื่องหลักการสร้างคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) ตามเกณฑ์ 80/80 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนนาอ้อวิทยา ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ (CIPPA MODEL) ตัวแปรตาม ได้แก่ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษา เรื่องหลักการสร้างคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนผ่านเกณฑ์โดยเฉลี่ยร้อยละ 82.00 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 2) ผลการศึกษาประสิทธิภาพของแผนการ

จัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษา เรื่องหลักการสร้างคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) ตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : หลักภาษา, วิธีการสอน, วิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL)

Abstract

This research, "Improving Thai Language Achievement in Word Formation for Grade 6/1 Students Using the CIPPA Model," aims to: 1) Develop the word formation ability of Grade 6/1 students using the CIPPA Model; 2) Compare the effectiveness of the lesson plan in improving Thai language achievement in word formation for Grade 6/1 students using the CIPPA Model according to the 80/80 criterion; and 3) Study the satisfaction of Grade 6 students with the CIPPA Model teaching method. The sample group consisted of Grade 6/1 students in the first semester of the 2025 academic year at Na-o Wittaya School. The independent variable was the CIPPA Model teaching method, and the dependent variable was Thai language achievement. The research instruments included: 1) Lesson plans, and 2) Satisfaction questionnaires. The statistical methods used were mean, standard deviation, and percentage.

The research findings revealed that: 1) The academic achievement in Thai grammar, specifically on the topic of word formation, of Grade 6/1 students using game-based learning, showed an average score of 83.65%, exceeding the 80% criterion. 2) The study of the effectiveness of the lesson plan in improving academic achievement in Thai grammar, specifically on the topic of word formation, of Grade 6/1 students using the CIPPA MODEL, based on the 80/80 criterion, showed a consistency index of 1.00. 3) The satisfaction of Grade 6/1 students with the CIPPA MODEL learning method was found to be at the highest level.

Keywords: Thai grammar, teaching methods, CIPPA MODEL

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงานและดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 37)

ด้วยความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 37)

ดังนั้น เด็กไทยทุกคนควรเรียนรู้และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องทุกโอกาส ซึ่งการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่านและการฟัง เป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้ ประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ การเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสาร ให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างพินิจพิเคราะห์ สามารถนำความรู้ ความคิดมาเลือกใช้เรียบเรียงคำมาใช้ตามหลักภาษาได้ถูกต้องตรงตามความหมาย กาลเทศะและใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549 : 80)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 4) ธรรมชาติของภาษาไทยเป็นเรื่องทักษะ จะแยกเนื้อหาสาระของทักษะแต่ละชั้นปีโดยเด็ดขาดไม่ได้ จำเป็นจะต้องมีกระบวนการฝึกทักษะต่าง ๆ ให้ต่อเนื่องกันไป เนื้อหา เช่น การอ่านและการเขียนสะกดคำ การอ่านจับใจความ การเลือกใช้คำให้ตรงตามความหมาย การเขียนแสดงความรู้สึก ความคิดประสบการณ์ ความต้องการ จินตนาการ การนำความรู้จากการอ่านไปใช้ในการตัดสินใจ การแก้ปัญหาและการดำเนินชีวิต จำเป็นต้องสอนทุกชั้นในเรื่องของทักษะภาษา และ

แต่ละชั้นจะมีเนื้อหาในการฝึกทักษะที่เพิ่มความซับซ้อนและยากมากขึ้น เช่น จำนวนคำเพิ่มมากขึ้น ประโยคที่ซับซ้อนและซับซ้อนขึ้น เรื่องที่นำมาอ่านยาวขึ้น (กรมวิชาการ, 2544 : 22)

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประเมินสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ในโรงเรียนประถมศึกษาแล้วพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ สมรรถภาพที่มีปัญหาได้แก่ ทักษะการอ่านและการเขียน ปัญหาคือการออกเสียงพยัญชนะ สระ คำควบกล้ำไม่ชัดเจน การแจกลูกสะกดคำ การใช้หลักภาษาไทยไม่ถูกต้อง การแจกลูกสะกดคำเป็นเรื่องจำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน หากครูไม่ได้สอนแจกลูกสะกดคำแก่นักเรียนในระยะเริ่มเรียน การอ่านของนักเรียนจะขาดหลักเกณฑ์การประสมคำ เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้น ทำให้สับสนอ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือผิด ซึ่งเป็นปัญหาของนักเรียนไทยในปัจจุบัน ผลจากการอ่านหนังสือไม่ออก เขียนไม่ได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนในวิชาอื่น ๆ ด้วย เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำหรับการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (กรมวิชาการ, 2546 : 134)

การสอนภาษาไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกทักษะต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันทั้งการรับเข้ามา คือ การอ่านและการฟังกับทักษะการถ่ายทอดออกไป คือ การพูดและการเขียน ในด้านการเขียน ถือเป็นทักษะที่ยุ่งยากซับซ้อนและเป็นทักษะถ่ายทอดที่สำคัญต่อการสื่อสารอย่างยิ่ง จากข้อมูลสภาพปัญหา ความสำคัญ และหลักการดังกล่าว ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตัวครูผู้สอน ควรจะมีการศึกษาหาวิธีปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้อให้มีประสิทธิภาพให้ทั้งความรู้ทักษะการคิด ความสนุกสนานเพลิดเพลินไปพร้อม ๆ กัน มีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย ทำให้เกิดการเรียนรู้เกิดความแม่นยำ จดจำง่าย และเข้าใจอย่างลึกซึ้ง จัดระบบเชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ผู้วิจัยได้คิดหาแนวทางแก้ปัญหาดังกล่าว จึงได้ศึกษาหานวัตกรรมทั้งเก่าและใหม่นำมาแก้ปัญหา จึงพบว่าการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้าน จะทำให้สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนนาอ้อวิทยา ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษา เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL)

2) เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษา เรื่องหลักการสร้างคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) ตามเกณฑ์ 80/80

3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการการวิจัยนี้มุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนหลักภาษา เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) การดำเนินการวิจัยครอบคลุมขั้นตอนสำคัญ ดังนี้รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยในชั้นเรียน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนนาอ้อวิทยา สังกัดเทศบาลเมืองเลยภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 15 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษา เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) จากนั้นจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน จำนวน 4 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง และทดสอบหลังเรียน (Post-test) การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

การวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการสร้างคำของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL)

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการสร้างคำของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการสร้างคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL)

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	t	p
ทดสอบก่อนเรียน	15	20	4.87	2.22	24.93	0.00
ทดสอบหลังเรียน	15	20	16.40	3.10		

จากตารางที่ 2 พบว่าคะแนนความสามารถด้านการสร้างคำของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) หลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉลี่ยหลังเรียน (\bar{X} =16.40, S.D =3.10) สูงกว่าก่อนเรียน (\bar{X} =4.87, SD =2.22) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อนักเรียนได้เรียนด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) แล้วนักเรียนมีความสามารถ ด้านการสร้างสูงขึ้นกว่าเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า ความสามารถทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ที่จัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการสร้างคำของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6/1 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) กับเกณฑ์ที่กำหนด

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการสร้างคำของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) กับเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 80

กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL)	จำนวนนักเรียน	เกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	(S.D)	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	t	p
	15	80	20	16.40	3.10	82.00	24.93	0.00

จากตารางที่ 2 พบว่าคะแนนความสามารถด้านการสร้างคำของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 16 คน หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) แล้วมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 16.40 คิดเป็นร้อยละ 82.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 3.10 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานของการวิจัย ที่ตั้งไว้ว่า ความสามารถด้านการสร้างคำของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 หลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) เป็นไปตามเกณฑ์ ร้อยละ 80

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย วิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) จำนวน 15 คน ซึ่งจำแนกเป็นภาพรวมและรายด้าน จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และระดับความคิดเห็นดังรายละเอียดตารางที่

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการ เรียนรู้ ด้วยวิธี สอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL)

รายงาน	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับ ต่อเนื่อง ไม่สับสน	4.50	1.27	มาก	4
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ปฏิบัติตาม ขั้นตอน ไม่ยากเกินไป	4.63	1.22	มากที่สุด	1
3. การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนคิด วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นในทุก ขั้นตอน	4.63	0.22	มากที่สุด	2
4. การจัดการเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักเรียน ตั้งคำถาม และตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้	4.50	1.75	มาก	3
รวมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.56	1.11	มาก	(2)
ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้				
5. นักเรียนสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม การ จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคชิปปา (CIPPA MODEL)	4.56	0.56	มากที่สุด	1
6. การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมความสัมพันธ์ ที่ดีมีการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม	4.50	1.27	มาก	3
7. นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ และความ คิดเห็นระหว่างเพื่อน	4.50	1.75	มาก	2
รวมด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้	4.52	1.19	มาก	(3)
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้				
8. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา ที่เรียนมากขึ้น	4.69	0.39	มากที่สุด	1
9. นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้าน การสร้างคำและมีเป้าหมายมากขึ้น	4.50	1.27	มาก	3
10. นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่าน ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันและในวิชาอื่นได้	4.69	0.39	มากที่สุด	2

รวมด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้	4.63	069	มากที่สุด	(1)
รวมทั้งหมด	4.57	1.01	มากที่สุด	

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) สามารถอภิปรายผลตาม วัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการสร้างคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน ที่ตั้งไว้ว่าความสามารถทางการเรียน เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีวิธีการสร้างคำที่เน้นการจัดกิจกรรมไปทีละขั้นตอน ทำให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมาย สามารถสร้างคำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด อารมณ์ ใจเที่ยง (2550, หน้า 112-113) วิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) มีขั้นตอน ทั้งหมด 5 แนวคิดข้างต้น คือ ทฤษฎีสำคัญ 2 ทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ (Human Development) ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) จึงเป็นที่มาของหลักซิปปา (CIPPA) ดังนี้ C มาจากคำว่า Construct ซึ่งหมายถึง การสร้างความรู้ตามแนวคิดของปรัชญา Constructivism กล่าวคือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี ควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสสร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ นักเรียนมีความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเองการที่นักเรียนมีโอกาสได้สร้างความรู้ด้วยตนเองนี้เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญา I มาจากคำว่า Interaction ซึ่งหมายถึง การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี จะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เคลื่อนไหวทางร่างกาย โดยการทำกิจกรรมใน ลักษณะต่าง ๆ P มาจากคำว่า Physical Participation ซึ่งหมายถึง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทางกาย คือ นักเรียนมีโอกาสได้เคลื่อนไหวร่างกาย โดยทำกิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ P มาจากคำว่า Process Learning หมายถึง การเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม กระบวนการพัฒนาตนเอง เป็นต้น การเรียนรู้กระบวนการเป็นสิ่งที่สำคัญ เช่นเดียวกับการเรียนรู้ เนื้อหาสาระต่าง ๆ การเรียนรู้ทางด้านกระบวนการเป็นการช่วยให้นักเรียนมีส่วน

ร่วมทางสติปัญญา อีกทางหนึ่ง A มาจากคำว่า Application หมายถึง การนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการเรียน และช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมขึ้นเรื่อย ๆ กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีแต่เพียงการสอนเนื้อหาสาระให้นักเรียนเข้าใจ โดยขาดกิจกรรมการนำความรู้ ไปประยุกต์ใช้จะทำให้ นักเรียนขาดการเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้ไม่เกิดประโยชน์เท่าที่ควร การจัดกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้นี้ เท่ากับเป็นการช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ด้านใดด้านหนึ่งหรือหลาย ๆ ด้านแล้วแต่ลักษณะของสาระและกิจกรรมที่จัด

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) โดยนักเรียนจำนวน 15 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสร้างคำ จำนวน 20 ข้อ พบว่านักเรียนมีความสามารถในการทำแบบทดสอบตามแนวคิดด้านพุทธิพิสัย ของบลูม พฤติกรรมระดับความจำได้มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 1.01 ทั้งนี้เพราะว่านักเรียนได้อ่านเนื้อหาจากแบบทดสอบแล้ว นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติตามวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) ทำให้นักเรียนสามารถจดจำหลักการสร้างคำที่ อ่านได้ จึงสามารถตอบคำถามประเภทความจำได้มากที่สุด และเมื่อพิจารณาตามเนื้อหา ของแบบทดสอบนักเรียนมีความสามารถในการทำแบบทดสอบได้มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 16.40 คิดเป็นร้อยละ 82.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 3.01 ทั้งนี้ เนื่องจากช่วงวัยของนักเรียนที่ยังมีความสนใจในหลักภาษา ทำให้จดจำเกี่ยวกับหลักการได้ดีกว่า ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม ขั้นตอนดังกล่าว สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) สามารถพัฒนาความสามารถการสร้างคำของนักเรียนได้ดีขึ้นเนื่องจากมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน เป็นระบบไม่ซับซ้อนทำให้ผู้เรียน เรียนอย่างมีทิศทางสามารถปฏิบัติตามได้ด้วยตนเอง โดยเริ่มจากขั้นตอนที่ง่าย ๆ นักเรียนค่อย ๆ เรียนรู้ ไปทีละขั้นจนไปถึงขั้นตอนสุดท้าย การสอนด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) มีความน่าสนใจ และส่งเสริม ให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ วรนนท์ ธงชัย (2563, หน้า 6-10) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดตะกล้าโดยวิธีสอนแบบซิปปาโมเดลกับวิธีสอนแบบปกติ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความสำคัญระหว่างการเรียนด้วยวิธีสอนแบบซิปปาโมเดลกับวิธีสอนแบบปกติ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความสำคัญระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยวิธีสอนแบบปกติ 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความสำคัญระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยวิธีสอนแบบซิปปาโมเดล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดตะกล้า สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ผลการวิจัยพบว่า 1)

ความสามารถการอ่านจับใจความที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบซิปปาโมเดลสูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ข้อ 2) ความสามารถในการอ่านจับใจความที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบซิปปาโมเดลหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 3) ความสามารถในการอ่านจับใจความที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษา เรื่องการสร้างคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 หลังการจัดการเรียนรู้ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกจากนี้ เมื่อรวมคะแนนทั้งหมด 20 คะแนนแล้ว พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 16.40 คิดเป็นร้อยละ 82.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) เท่ากับ 3.01 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80 ทั้งนี้ เนื่องจาก นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาหลักภาษา เรื่องการสร้างคำ และสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้องเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ยังสะท้อนถึงความสม่ำเสมอของผลสัมฤทธิ์ในกลุ่มนักเรียน ซึ่งบ่งชี้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้สามารถเข้าถึงผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าแนวทางการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดกับ ทิศนา ขัมมณี (2555, หน้า 283-284) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ โมเดลซิปปา (CIPPA Model) เป็นหลักการซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน การจัดการเรียนการสอนตามหลัก “CIPPA” สามารถใช้วิธีการและกระบวนการที่หลากหลาย ซึ่งอาจจัดเป็นแบบแผนได้หลายรูปแบบ ส่วนรูปแบบหนึ่งที่ได้นำเสนอไว้และได้มีการนำไปทดลองแล้วได้ผลดี ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการ 7 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม ขั้นตอนนี้เป็นการดึงความรู้เดิมของนักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ซึ่งผู้สอนอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย

ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นนี้เป็นการแสวงหาข้อมูลความรู้ใหม่ของนักเรียนจากแหล่งข้อมูลหรือแหล่งความรู้ต่าง ๆ ซึ่งครูอาจเตรียมมาให้ให้นักเรียนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักเรียนไปแสวงหาก็คได้

ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจกับข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ขั้นนี้เป็นขั้นที่นักเรียนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจกับข้อมูล/ความรู้ที่หามาได้ นักเรียนจะต้องสร้างความหมายของข้อมูล/ประสบการณ์ใหม่ๆ โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น ใช้กระบวนการคิดและกระบวนการกลุ่มในการอภิปรายและสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้น ๆ ซึ่งต้องอาศัยการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นนี้เป็นขั้นที่นักเรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตน รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้น ซึ่งจะช่วย

ให้นักเรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนแก่ผู้อื่นและได้รับประโยชน์จากความรู้ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อม ๆ กัน

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นนี้เป็นขั้นของการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่และจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบ เพื่อช่วยให้นักเรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย

ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและ/หรือการแสดงผลงาน หากข้อความที่ได้เรียนรู้มาไม่มีการปฏิบัติ ขั้นนี้จะต้องเป็นขั้นที่ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนให้ผู้อื่นได้รับรู้เป็นการช่วยให้นักเรียนได้ตรวจสอบความเข้าใจของตนเองและช่วยส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ แต่หากต้องมีการปฏิบัติตามข้อความที่ได้ ขั้นนี้จะเป็นขั้นปฏิบัติและมีการแสดงผลงานที่ได้ปฏิบัติด้วย

ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ ขั้นนี้เป็นขั้นของการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายเพื่อเพิ่มความชำนาญความเข้าใจความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ

ขั้นตอนตั้งแต่ขั้นที่ 1-6 เป็นกระบวนการของการสร้างความรู้ (Construction of Knowledge) ซึ่งครูสามารถจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน (Interaction) และฝึกฝนทักษะกระบวนการต่าง ๆ (Process learning) อย่างต่อเนื่อง เนื่องจาก ขั้นตอนแต่ละขั้นตอนช่วยให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมหลากหลายที่มีลักษณะให้นักเรียนได้มีการเคลื่อนไหวทางกาย ทางสติปัญญา ทางอารมณ์ และทางสังคม อย่างเหมาะสมอันช่วยให้นักเรียนตื่นตัว สามารถรับรู้และเรียนรู้ได้อย่างดี จึงกล่าวได้ว่าขั้นตอนทั้ง 6 มีคุณสมบัติตามหลักการ CIPP ส่วนขั้นตอนที่ 7 เป็นขั้นตอนที่นักเรียนนำความรู้ไปใช้ (Application) จึงทำให้รูปแบบนี้มีคุณสมบัติครบตามหลัก CIPPA

3. การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) จำนวน 15 คน ซึ่งจำแนกเป็นภาพรวมและรายด้าน จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และระดับความคิดเห็น โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด เป็นลำดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับสุดท้าย การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา ดังที่วิจัยของ ญาณกวี ชินวงษ์ และศุภานัน สิริพิเลิศ (2564, หน้า 194) โดยใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย เรื่องโคลงโลกนิติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย 1) กิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา เรื่อง โคลง

โลกนิติ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องโคลงโลกนิติ 3) แบบทดสอบทักษะการคิดวิเคราะห์ เรื่องโคลงโลกนิติ ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา เรื่องโคลงโลกนิติ มีประสิทธิภาพ 87.75/84.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และ 2) ผลการทดสอบทักษะการคิดวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย เรื่องโคลงโลกนิติ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 86.04

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัย การวิจัยยืนยันว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษา โดยเฉพาะเรื่อง หลักการสร้างคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ แผนการสอนผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ด้วยค่าเฉลี่ย 82.00/100 แสดงถึงความพร้อมในการนำไปใช้และขยายผล นักเรียนมีทัศนคติและความพึงพอใจในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะบรรยากาศการเรียนรู้ ทำให้หลักภาษาที่เคยถูกมอง ว่าน่าเบื่อ กลายเป็นวิชาที่สนุก

บทสรุป

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลัก 3 ข้อ โดยมีผลสรุปที่สำคัญ ดังนี้ 1) ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เปรียบเทียบก่อน-หลังเรียน) ผลสัมฤทธิ์ทางการวิชาภาษาไทย เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้โดยใช้จัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) สามารถช่วยยกระดับความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาหลักภาษาได้จริง 2) ผล การศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (ตามเกณฑ์ 80/80) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการ เรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการวิชาภาษาไทย เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยของนักเรียนภายหลังการจัดการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 82.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ตั้งไว้(82.00% > 80%) ผลลัพธ์นี้ยืนยันว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีความ มีประสิทธิภาพ (Efficiency) สูงและเหมาะสมที่จะนำไปใช้จริง 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของ นักเรียนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดผลนี้ชี้ให้เห็นว่าวิธีการสอนแบบ CIPPA MODEL สามารถสร้างทัศนคติเชิง บวก และแรงจูงใจในการเรียนวรรณคดีให้แก่นักเรียนได้

ข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) ให้เข้าใจก่อนนำไปจัดการเรียนรู้

2. เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) ควรมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัยและ ความสามารถของนักเรียน

3. ในชั้นแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์ ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออก และแสดง ความคิดเห็นของตนเองออกมา โดยไม่ปิดกั้นความคิดของนักเรียน ครูเพียงแต่มีบทบาทให้คำแนะนำหรือ เพิ่มเติมในส่วนที่ไม่สมบูรณ์

3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้เทคนิคซิปปา (CIPPA MODEL) เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะด้านหลักภาษา

2. ควรนำการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) ไปทดลองใช้กับนักเรียน ในระดับชั้น และรายวิชาอื่น ๆ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นไปอีก

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2546). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ญาณกวี ชินวงษ์และศุภานัน สิริทธิเลิศ. (2564). การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา โดยใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย เรื่อง โคลงโลกนิติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, 7(1), 194.

- ติศนา แคมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรนนท์ ธงชัย. (2563). การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดตะกล้าโดยวิธีสอนแบบ CIPPA MODEL กับวิธีสอนแบบปกติ. วารสารออนไลน์บัณฑิตศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 6-10.